SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 1 JANUAR 1953 102. ÅRGANG

Apostlen PETER

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1 JANUAR 1953 102. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Mark Junius Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

KLOSTERTRYKKERIET A/S

Fra missionens præsidentskab.

I det første nummer af Stjernen i det nye år vil jeg gerne ønske alle søskende og missionærer et glædeligt nytår, og må vi alle være fyldt med Herrens Ånd og have et ønske om at leve et retskaffent liv og tjene Herren.

Jeg vil også gerne i al ydmyghed bære mit vidnesbyrd og råde alle, som læser denne artikel, til at søge Herren og tjene Ham, indtil de selv får et vidnesbyrd. Jeg har en sikker kundskab om Profeten Joseph Smiths guddommelige mission. Der er ingen tvivl i mit sind om, at Herren oprejste ham og gav ham befalinger gennem åbenbaring og åbnede himmelen for ham og kaldte ham til at stå i spidsen for denne sidste uddeling. Jeg er overbevist om, at da han som ung gik ud i lunden og bad, så han Gud Faderen og Hans Søn Jesus Kristus og stod i deres nærhed. Der er ingen tvivl om dette i mit sind. Jeg ved, det er sandt. Jeg ved, at han senere fik besøg af engelen Moroni, modtog det aronske præstedømme af Johannes Døberen, og det melkisedekske præstedømme af Peter, Jakob og Johannes, og at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret under guddommelig inspiration.

Alle disse ting er sande, og jeg ved det gennem den Helligånds kraft. Jeg ved, at Herrens kraft leder dette værk her i Danmark, og at vi er på den rette sti. Jeg ved også, at vi har indgået en pagt om at holde Hans befalinger og at vandre i evangeliets lys.

Jeg er overbevist om, at hvert eneste medlem af denne Kirke vil være i stand til at bære vidnesbyrd om, at dette evangelium er sandt, at Mormons Bog er sand, og at de åbenbaringer, der blev givet Profeten Joseph Smith, er sande, og at vi må adlyde dem, hvis vi vil vinde en ophøjelse i det celestiale rige.

Hvis vi vil gøre dette, vil vi blive regnet blandt de velsignede, således som Kristus siger: »Vel, du gode og tro tjener, gå ind til din Herres glæde.«

Jeg siger til de helige i Danmark: Husk, hvem I er, hvad I har og hvad I venter.

Må Herren velsigne os alle og lede vort arbejde på den rette vej, er min bøn i Jesu Kristi navn, Amen.

Missionspræsidentskabet.

I de kommende numre vil vi bringe EN ADVARSELS RØST som har været udsolgt i flere år. Når den er færdig i Skandinaviens Stjerne, vil den blive udgivet i bogform.

EN ADVARSELS RØST

TIL

UNDERVISNING FOR ALLE FOLK

ELLER

VEJLEDNING

TIL

DE SIDSTE-DAGES HELLIGES TRO OG LÆRDOMME

AF

PARLEY P. PRATT

»Hvad jeg forudsagde, se, det er sket, jeg forkynder nu nye ting, kundgor dem, for de spirer frem.«

Es. 42 : 9.

»Fremlæg eders sag, siger Herren, kom med bevis! siger Jakobs konge. De træde nu frem og forkynde os, hvad der herefter skal ske. Sig frem, hvad I har forudsagt, at vi kan granske derover og se, hvad udfald det fik; eller kundgor os, hvad der kommer!«

Es. 41 : 21—22.

1. KAPITEL

Om profetier, der allerede er opfyldt.

»Og nu står det profetiske ord så meget fastere for os; det gor I vel i at agte på som på et lys, der skinner på et morkt sted, indtil dagen gryr og morgenstjernen oprinder i jeres hjerter. Og dette skal I først og fremmest vide, at ingen profeti i Skriften lader sig tyde egenmægtigt. Thi aldrig er nogen profeti fremgået af et menneskes vilje, men drevne af Helligånden udtalte mennesker, hvad de fik fra Gud.«

2. Peter 1 : 19—21.

For at kunne bevise noget af Skriften, er det i hoj grad nodvendigt forst at opstille en vis, bestemt og ufejlbarlig regel for udlæggelsen, uden hvilken man er i vildrede, usikkerhed og tvivl; man vil altid lære, men aldrig formå at komme til sandheds erkendelse.

Ved at undlade at opstille en sådan regel er menneskene kommet i den storste forvirring og uvished under deres bibelske granskninger; og sålænge menneskene tager sig den frihed at

forandre, åndeliggøre eller udlægge Guds ord på deres egen usikre måde, forbliver alt uvished.

»Alt, hvad der forhen er skrevet, er jo skrevet, for at vi kan lære deraf, så vi ved udholdenhed og ved den trøst, skrifterne giver, kan bevare vort håb.« (Rom. 15:4) Antag nu, at en ven langvejs fra skrev et brev til os og på visse betingelser gav os løfter, som, hvis de gik i opfyldelse, ville blive til stor nytte og fordel for os. Det ville naturligvis kunne siges, at brevet var skrevet for at gavne os ved at underrette os om, at vi ved tålmodighed og brevets trøstende ord kunne have håb om at opnå de lovede goder. Dersom vi tydeligt forstod brevet og vidste, hvad vi kunne vente, da ville det skaffe os trøst og håb, men hvis vi derimod nærede tvivl eller var i uvished med hensyn til betydningen af indholdet, da kunne vi ikke få nogen sikker trøst eller glæde af det, der var skrevet, eftersom vi ikke vidste, hvad der var at håbe; selvfølgelig ville brevet da slet ikke gavne os. Således er det også med den Hellige Skrift. Ingen profeti eller forjættelse vil gavne læseren, eller skaffe ham tålmodighed, trøst eller håb, før han tydeligt forstår den, så han nøjagtigt kan vide, hvad han håber eller længes efter. Profeternes forudsigelser er lige så lette at forstå som almanakken, når denne forudsiger en formørkelse; thi ellers måtte Bibelen være den mest tvivlsomme og unyttige af alle bøger. Langt bedre ville det have været for menneskeslægten, dersom den Almægtige Skaber slet ikke havde åbenbaret noget til sine faldne skabninger, end at han skulle have givet dem en bog, der ville bringe dem i uvished og tvivl, og få dem til at kives med hverandre gennem slægt efter slægt angående betydningen af dens indhold. At en sådan uvished og trætte har fundet sted i århundreder, kan ingen benægte. De vise og lærde har altid været uenige, og har endnu højst forskellige meninger med hensyn til profetiernes betydning. Hvoraf kommer nu denne uenighed? Enten må åbenbaringen selv være ufuldkommen, eller også ligger fejlen hos menneskene. Men at sige, at åbenbaringen er ufuldkommen, ville være at tilskrive Gud skrøbelighed; det forbyde Gud. Fejlen må ligge hos menneskene selv. Der er to store grunde til denne blindhed, som jeg nu vil påvise.

For det første: menneskene har troet, at direkte inspiration af den Helligånd ikke var bestemt for Kristi Kirke i enhver tidsalder, men indskrænket til de første apostoliske tider; de har troet, at den Hellige Skrift var fuldstændig, og at alt, hvad man behøvede, allerede var åbenbaret, og som følge deraf, at ånden, der skulle vejlede menneskene ind i al sandhed, ikke længere var nødvendig for folket; derfor har de ved deres egen visdom og klogt søgt at forstå, hvad der aldrig tydeligt kan forstås uden ved sandhedens ånd; thi intet menneske kender, hvad der bor i Gud, uden Guds Ånd. (1. Kor. 2 : 11, 14).

For det andet: Da menneskene havde mistet inspirationens Ånd, begyndte de at indføre deres egne meninger, traditioner og bud og føjede deres egne læresætninger og andre fortolkninger til det skrevne ord, i stedet for at tro det, der var skrevet. Og så snart de afveg fra ordets bogstavelige betydning, var selvfølgelig den enes mening og fortolkning lige så god som den andens; det ene menneske havde ikke mere myndighed end det andet, og deraf kom alt det mørke og den misforståelse om lærepunkter, som har foruroliget verden i de sidste sytten århundreder.

Blandt alle de goder, som tiltrækker sig menneskenes opmærksomhed, er der en ting, som er af større værdi end alle andre. Det er et princip, som, hvis man een gang kommer i besiddelse af det, vil være en stor hjælp til at opnå alt andet, der er værd at eje, det være sig magt, rigdom, ære, troner eller herredømmer. Kun få har været i besiddelse af det, skønt det har været indenfor manges rækkevidde; men enten vidste de det ikke, eller også kendte de ikke dets værdi. Dette princip har gjort undere for de få, som var i besiddelse af det. Nogle har det reddet fra at drukne, medens de, som ikke besad det, omkom i det store dyb. Andre har det frelst fra hungersnød, medens tusinder omkring dem sultede ihjel. Ved hjælp af det har mænd erhvervet sig ære og anseelse i samfundet, ja endnu mere, nogle er endog blevet hævet op på troner. Besiddelsen af dette princip har undertiden løftet menneskene op fra et fængsel til et palads, og der er eksempler på, at de, som var i besiddelse af dette princip, er blevet frelst fra ildsluer, medens hele byer blev et rov for ilden, og alle andre, undtagen de selv, omkom. Mangen gang, når hunger eller sværd har ødelagt en stad eller en nation, er kun de, som var i besiddelse af dette princip, sluppet uskadt. Nu vil læseren sikkert spørge: Hvad kan dette princip da være? Lær mig det, og jeg vil søge at komme i besiddelse deraf, om jeg også skal ofre alt, hvad jeg ejer på jorden. Nuvel, kære læser, denne skat er *forudvidenhed*, det vil sige: kundskab om det tilkommende. Hvis en bog ville udkomme under titlen »Kundskab om det tilkommende«, og menneskene virkelig var overbevist om, at den gav pålidelig underretning om kommende begivenheder, så dens ord afslørede nationernes fremtidshistorie, så vel som mange andre store kommende begivenheder, ligesom grækernes og romernes historie udfolder det forbigangne for os, da ville et stort oplag straks blive solgt til en høj pris pr. eksemplar; ja, den ville være uvurdérlig. Nuvel, kære læser, profeternes bøger og profetiens Ånd blev netop givet i denne hensigt. Apostlen Paulus siger: »Stræb efter de åndelige gaver, især efter at tale profetisk«. (1. Kor. 14:1).

Efter at have sagt så meget, vil vi nu betræde den vidt udstrakte mark, som ligger for os, og søge de visdoms- og kundskabsskatte, der i mange tider har skinnet som et lys i mørket.

Vi vil gennemforske egne, der er ukendte for mange; vi vil beskue den herlighed, som viser sig på alle sider, og fylde vor sjæl med kundskab, der er egnet til at gøre hjertet større, forædle følelserne og hæve sindet op over denne verdens små, lave og forkrænkelige ting, og gøre os vise til salighed.

Men først må vi have en bestemt regel for udlæggelsen. I denne retning vil vi ikke forlade os på noget menneske eller nogen menneskelig fortolkning; thi den Helligånd har givet den ved apostelen Peters mund: »Og dette skal I først og fremmest vide, at ingen profeti i skriften lader sig tyde egenmægtigt.« (2 Peter 1:20).

Der er særlig een ting, som altid må iagttages, medens vi undersøger profetierne, nemlig at skelne mellem det forbigangne og det tilkommende. Læseren bør ved en omhyggelig undersøgelse forvisse sig om, hvad der er blevet opfyldt, og hvad der står tilbage uopfyldt, og altid erindre, at apostlen Peters udlæggelsesregler gælder i begge tilfælde. Dersom vi nu ved vor undersøgelse finder, at enhver hidtil opfyldt profeti er blevet bogstaveligt opfyldt, må vi som følge deraf forvente, at enhver profeti, der herefter skal opfyldes, ikke vil undlade at gå bogstavelig i opfyldelse. Lad os begynde med Noas dage.

»Se, jeg bringer nu vandfloden over jorden for at udrydde alt kød under himmelen, som har livsånde; alt, hvad der er på jorden, skal forgå.« (1. Moseb. 6 : 17). I de følgende vers befaler Herren Noa at samle dyr af enhver slags og med dem gå ind i arken. Og i det 22. vers er skrevet: »Og Noa gjorde ganske som Gud havde pålagt ham; således gjorde han.« Det var godt for Noa, at han ikke var oplært i den nyere teologis åndeliggørelsessystemer, thi under den formørkende indflydelse fra disse ville han aldrig have troet, at en så forunderlig profeti skulle have en bogstavelig betydning og fuldbyrdelse. Nej, man ville have lært ham, at ved floden skulle forstås en åndelig flod, og ved arken en åndelig ark, og i det øjeblik han tænkte anderledes, ville han være blevet anset for en sværmer, en bedrager og en dåre; men nu var han netop enfoldig nok til at tro profetien bogstaveligt. Her er altså et tydeligt eksempel på nytten af *forudvidenhed;* thi alle de, som ikke var i besiddelse deraf, omkom i floden.

Den næste spådom, vi vil omtale, er i 1. Moseb. 15 : 13—16. »Og han sagde til Abram: Vide skal du, at dit afkom skal bo som fremmede i et land, der ikke er deres eget; de skal trælle for dem og mishandles af dem i 400 år. Dog vil jeg også dømme det folk, de kommer til at trælle for, og siden skal de vandre ud med meget gods. Men du skal fare til dine fædre i fred og blive jordet i en god alderdom. I fjerde slægtled skal de vende tilbage hertil; thi endnu er amoriternes syndeskyld ikke fuldmoden.«

Israels børns hårde medfart i fire hundrede år samt deres tilbagekomst med meget gods, og Guds straf over Ægypten, så

vel som Abrahams død i en høj alder, er kendsgerninger, der er for velkendte til at behøve nogen nærmere forklaring her; det er tilstrækkeligt at sige, at de er tydelige eksempler på den nøjagtige opfyldelse af profetier, der blev udtalt over fire hundrede år, før de gik i opfyldelse. Heraf slutter vi, at ingen af disse oldtidens mænd kendte noget til nutidens åndeliggørende systemer.

Vi går videre til 1. Moseb. 19 : 12, 13. »Derpå sagde mændene til Lot: Hvem der ellers hører dig til her, dine svigersønner, dine sønner og døtre, alle, som hører dig til i byen, må du føre bort fra dette sted; thi vi står i begreb med at ødelægge stedet her, fordi skriget over dem er blevet så stort for Herren, at Herren har sendt os for at ødelægge dem.« Lot var enfoldig nok til at tro disse ord bogstaveligt, og tog så mange af sin familie, som ville følge ham, og flygtede for at frelse sit liv, uden tvivl til stor morskab for sodomiterne, der rimeligvis stod og stirrede efter ham og skreg: »Bedrageri! Bedrageri!«, medens de tænkte, at spådommen kun var en billedlig fremstilling. Her har vi et eksempel på, at en mand undgår luerne, på grund af den ham meddelte *forudvidenhed*, medens hele staden ødelægges. O, hvilken velsignelse var det for Lot, at han intet kendskab havde til den måde, hvorpå nutidens videnskabsmænd udlægger profetierne. Dersom det blot var kommet op i hans hjerte, at han skulle forlade Sodoma åndeligt i stedet for bogstaveligt, så ville det have kostet ham hans liv.

Lad os undersøge Josefs profeti i Ægypten. »Se, der kommer syv år med stor overflod i hele Ægypten; men efter dem kommer der syv hungersnødsår, og man skal glemme al overfloden i Ægypten; og hungersnøden skal hærge jorden, så man intet mærker til overfloden på jorden på grund af den påfølgende hungersnød; thi den vil blive hård.« (1. Moseb. 41 : 29—31). Da Josef blev overbefalingsmand i Ægypten, gav han befaling til, at der skulle opsamles store mængder korn i de syv frugtbare år, for med dette forråd at møde de syv ufrugtbare. Og Farao, der ikke var bedre oplært i den nyere teologi end sine forgængere, tænkte aldrig på nogen anden fortolkning end netop den bogstavelige. Således blev han, tilligemed Josef, et middel i Guds hånd til at frelse, ikke alene sin nation, men også Israels hus, fra hungersnød. Dette er atter et slående eksempel på forudvidenhedens magt. Den frelste ikke alene mange mennesker fra hungersnøden, men ophøjede Josef fra et fængsel til et palads, fra den dybeste fornedrelse til den højeste ære, så der, hvor han viste sig, blev råbt før ham: »Bøj knæ«. Men ak! hvilken død og sorg ville ikke være fulgt, hvis Farao havde troet, at hans drøm skulle betyde åndelig hunger og åndeligt korn.

Efter at have anført disse tydelige eksempler fra hin tid, vil vi nu i korthed omtale nogle af de mærkværdigste efterfølgende

profetier og deres opfyldelse, indtil vi kommer til de jodiske profeter, hvor marken udvider sig endnu mere, og efterhånden som vi skrider frem, vil vi omtale de mærkeligste begivenheder i hver tidsalder, og slutte med en fuldstændig udvikling af den sig nærmende herlighed i de sidste dage.

Vi finder et mærkværdigt tilfælde med profeten Elias, som spåede Akab, at det ikke skulle regne i et tidsrum af tre år og derover, hvilket skete ifølge hans ord. Der var også et mærkværdigt tilfælde med Hazael den Syrer, som kom til Elias for at adspørge Herren, angående sin herre, kongen af Assyrien, der var syg. Profeten betragtede ham alvorligt, og brast i gråd. Hazael spurgte ham: »Hvi græder du?« Og han svarede ham: »Herren har ladet mig se, at du skal blive konge over Syrien.« Og derefter udmalede han for ham de grusomheder, han sidenhen ville udove mod Israel, og som er altfor grusomme til at blive nævnet her, og kun ville vække bedrovelse. Men Hazael, som var forbavset over at høre dette forudsagt om sig selv, blev opfyldt med rædsel og råbte bestyrtet: »Men er din tjener sådan en hund, at han skulle gore denne store ting?« Dog er det forbavsende at måtte fortælle, at alt virkelig siden blev opfyldt bogstaveligt. (2. Kong. 8 : 13).

I 2. Kron. 21. kapitel står skrevet, at der kom en skrivelse fra profeten Elias til Kong Joram, hvori han, efter at have omtalt den store ugudelighed, som kongen havde gjort sig skyldig i ved at vende sig til afguderi og ved at myrde sine brodre, sin faders hus, der var bedre end han selv, fortsætter således: »Se derfor vil Herren nu ramme dit folk, dine sønner, dine hustruer og alt, hvad du ejer, med et tungt slag. Og selv skal du falde i en hård sygdom og blive syg i dine indvolde, så at indvoldene nogen tid efter skal træde ud som folge af sygdommen!« I det samme kapitel er der skrevet, at filisterne og araberne kom op imod ham og bortforte hans hustruer, børn og gods; og efter alt dette slog Herren ham med en uhelbredelig sygdom i hans indvolde, »og indvoldene trådte ud som følge af sygdommen, og han dode under hårde lidelser.«

I Josua 6 : 26 er der en forunderlig forudsigelse angående Jeriko: »Forbandet være den mand for Herrens åsyn, som indlader sig på at opbygge denne by, Jeriko. Det skal koste ham hans forstefødte at lægge grunden og hans yngste at sætte dens portfløje ind.«

Efter denne forbandelse lå staden Jeriko øde i århundreder, thi ingen dristede sig til at opbygge den på bekostning af tabet af sin forstefodte og sin yngste son, for efter lang tids forlob, hvor mange dommere og konger havde regeret, da beteliten Hiel, som levede i kong Akabs dage, formodentlig tænkte, at Herren havde glemt den ved Josua udtalte forbandelsesdom, og vovede at opbygge staden; men ikke så snart havde han lagt grundvol-

den dertil, før Abiram, hans førstefødte, døde, og da han i sit hjertes hårdhed fortsatte og satte portene i hængslerne, døde hans yngste søn Segub, efter Herrens ord. (1. Kong. 16 : 34).

Vi kunne fylde et helt bind med eksempler af lignende slags, som er optegnede i den historiske del af den Hellige Skrift; men vi vil lade dette være nok og haste frem til en grundigere undersogelse af de jødiske profeters skrifter. Vi vil betragte profetiernes opfyldelse på Jerusalem, Tyrus, Babylon, Ægypten og adskillige andre nationer.

Babylon, den alderældste og navnkundigste stad i verden, havde en smuk beliggenhed på bredderne af en majestætisk flod, der gennemskar Sinears sletter, hvor Babelstårnet engang stod. Byen var anlagt i en firkant og omgivet med en mur, som var henved 125 m hoj og mere end 100 km i omkreds; den havde 100 kobberporte med jernbomme for, 25 på hver side, lige ud for gaderne, som løb gennem byen i en længde af over 25 km, hvorved hele byen inddeltes i lige store kvadrater. I disse kvadrater var skønne haver, prydet med træer og spadseregange og med blomster i alle farver, og husene var alle bygget med facaden mod gaden. Midt i denne store stad tronede kong Nebukadnezar i kongelig pragt og herlighed og førte sit scepter over alle verdens riger. Da behagede det Gud i en drøm at fjerne det morke dække, som skjulte fremtiden, og at lade ham se verdens historie i et syn, ja indtil de tider, da alle ting skal fuldbyrdes. Og synet i hans drøm var således:

Han så et stort billede stå foran sig: dets hoved var af fint guld, dets bryst og arme af sølv, bug og lænder af kobber, benene af jern og fødderne halvt af jern og halvt af ler; og han så, at en sten rev sig los fra bjerget, dog ikke ved menneskehænder, og den ramte billedstøttens jern- og lerfødder og knuste dem; og på een gang knustes jern, ler, kobber, solv og guld og blev som avner fra sommerens tærskepladser, og vinden bar det sporløst bort; men stenen, som ramte billedstøtten, blev til et stort bjerg, der fyldte hele jorden. (Dan. 2 : 31—45).

Da Daniel blev ført frem for kongen for at fortælle drommen og udtydningen af den, udbrød han: »Der er en Gud i himmelen, som åbenbarer hemmeligheder, og han har kundgjort kong Nebukadnezar, hvad der skal ske i de sidste dage.« Og efter at han havde fortalt drømmen, fortsatte han: »Du, o konge, kongernes konge, hvem himmelens Gud gav kongedomme, magt, styrke og ære, i hvis hånd han gav menneskene, så vide de bor, markens dyr og himmelens fugle, så han gjorde dig til hersker over dem alle, — du er hovedet, som var af guld. Men efter dig skal der komme et andet rige, ringere end dit, og derpå atter et tredje rige, som er af kobber, og hvis herredømme skal strække sig over hele jorden. Siden skal der komme et fjerde rige, stærkt som jern; thi jern knuser og sondrer alt; og som jern sønder-

slår, skal det knuse og sønderslå alle hine riger. Men når du så fødderne og tæerne halvt af pottemagerler og halvt af jern, betyder det, at det skal være et rige uden sammenhold; dog skal det have noget af jernets fasthed, thi du så jo, at jern var blandet med ler. Og at tæerne var halvt af jern og halvt af ler, betyder, at riget delvis skal være stærkt, delvis svagt. Og når du så, at jernet var blandet med ler, betyder det, at de skal indgå ægteskaber med hverandre, men dog ikke indbyrdes holde sammen, så lidt som jern kan blandes med ler. Men i hine kongers dage vil himmelens Gud oprette et rige, som aldrig i evighed skal forgå, og herredømmet skal ikke gå over til noget andet folk; det skal knuse og tilintetgøre alle hine riger, men selv stå i al evighed; thi du så jo, at en sten reves los fra klippen, dog ikke ved menneskehænder, og knuste jern, ler, kobber, sølv og guld. En stor Gud har kundgjort kongen, hvad der skal ske herefter; og drømmen er sand og tydningen troværdig.«

Når vi betragter denne drom, ser vi, i rækkefølge, først: Babylons rige under Nebukadnezar; medernes og persernes rige, som tog Babylon fra Beltsazzar, og regerede over al jorden; for det tredje: grækernes rige under Alexander den Store, som besejrede den den gang kendte verden og opslog sin residens i Babylon; for det fjerde: romernes kejserdømme, som ligeledes undertvang alle lande, og for det femte: dets deling i det østlige og vestlige kejserdomme, og til sidst dets endelige sønderlemmelse i forskellige mindre riger, der udgør det nuværende Europa, fremstillet ved fødder og tæer dels af jern og dels af ler. Og til sidst ser vi et helt nye rige, som stiftes af himmelens Gud i de sidste dage, eller medens disse konger regerer, som lignes ved fødderne og tæerne. Dette sidste rige skal aldrig skifte herrer, således som de andre riger, der havde været før det. Det skal aldrig blive overladt til noget andet folk. Det skal ødelægge eller sønderbryde alle disse riger og selv bestå evindelig. Mange antager, at der med det sidstnævnte rige menes det Guds rige, som blev oprettet i Kristi eller hans apostles dage; men en storre fejltagelse kan man næppe gøre; thi Guds rige, der oprettedes i Kristi eller hans apostles dage, sønderbrød ikke noget af verdens riger. Det blev selv bekriget og overvundet efter den forudsigelse, som findes i Daniels profeti (7 : 21): »Jeg har skuet, hvorledes dette horn førte krig mod de hellige og overvandt dem;« og i det 22. vers: »indtil den Gamle af dage kom og retten blev givet den Højestes hellige, og tiden kom, da de hellige tog riget i eje;« også det 27. vers: »Men riget og herredømmet og storheden, som tilhørte alle rigerne under himmelen, skal gives den Højestes helliges folk; dets rige er et evigt rige, og alle magter skal tjene og lyde det.«

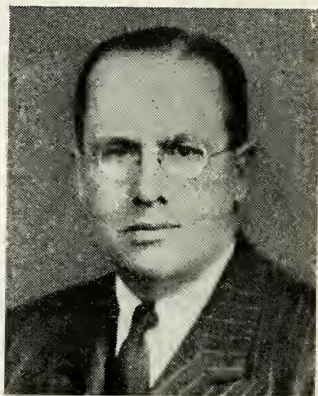
Johannes anfører i Åb. 13 : 7: »Og der blev givet det at føre krig mod de hellige og sejre over dem; og der blev givet det

magt over alle stammer og folk og tungemål og folkeslag.« I overensstemmelse med denne profeti har jordens herskere haft magt til at dræbe apostlene og de inspirerede mænd, indtil de sidste overblevne blev banlyst fra menneskenes samfund, eller tvunget til at søge tilflugt på ubeboede øer eller i jordens huler og bjergenes kløfter; thi det var sådanne mennesker, som verden ikke agtede, medens samtidig mange falske profeter og lærere trådte frem i deres sted — sådanne, som menneskene selv tog sig i hobetal, fordi de ikke ønskede den sande lærdom. På denne måde blev Guds rige opløst og ophørte at eksistere, hvorimod lærdomme og sekter, indstiftede af mennesker, indtog dets plads. Senere vil vi omtale dette emne mere indgående, når vi kommer til kapitlet om Guds rige. Så meget være sagt, at det rige, som Daniel talte om, er et rige, som himmelens Gud selv vil oprette i de sidste dage, uden bistand af menneskelig indflydelse eller menneskers forskrifter. Og når det en gang er organiseret, vil det aldrig ophøre at gå fremad; alle jordens og helvedes magter kan ikke hindre dets fremgang, og til sidst skal den Gamle af dage sidde som dommer, og den Herre Jesus vil komme i himmelens skyer med magt og stor herlighed som Kongernes Konge og Herrernes Herre, og give riget og dets storhed under hele himmelen til de hellige. Da vil der kun være een Herre og hans navn eet, og han skal være konge over hele jorden.

(Fortsættes).

Apostel Benson udnævnt til landbrugsminister.

Mandag den 24. november 1952 meddelte U. S. A.s nye præsident, general Eisenhower, at han havde udnævnt ældste Ezra Taft Benson af De Tolvs Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige til at være landbrugsminister i hans kabinet.

Ezra Taft Benson.

Ældste Benson fra Salt Lake City har tidligere været formand for de amerikanske farmeres fællesråd.

»Jeg er naturligvis villig til at tage imod posten som landbrugsminister i den nyvalgte præsident Eisenhowers kabinet, skønt det kommer som en stor overraskelse for mig.« Således udtalte ældste Ezra Taft Benson sig i et særligt interview med Deseret News.

Den 53-årige Kirkens mand havde understøttet senator Robert A. Tafts kampagne for den republikanske præsident.

De første rapporter nogle få dage i forvejen, da der var tale om, at han skulle have denne stilling, forbavsede ham meget. »Jeg havde al-

drig tænkt på en sådan stilling. Jeg har aldrig søgt politisk udnævnelse eller forfremmelse.«

Da han meddelte, at han havde taget imod stillingen, udtalte han: »Skønt kaldet er overvældende med det store ansvar, der følger med, vil ingen sand amerikaner afslå et kald fra den nyvalgte præsident om at tjene vort land.«

Ældste Bensons forste personlige møde med Eisenhower fandt sted mandag eftermiddag den 24. november i generalens hovedkvarter i New York. Utah-borgeren var blevet opfordret til at komme til New York ved en telefonsamtale fra den nyvalgte præsident om lordagen. Ældste Benson modtog telefonbeskeden, da han var i Provo til et møde dér. Han tog med flyvemaskine fra Salt Lake City lufthavn kl. 12.25 om søndagen for at træffe Eisenhower.

»Skønt jeg aldrig havde truffet general Eisenhower før mandag eftermiddag, har jeg haft stor tillid til hans retskaffenhed og dygtighed.«

I Salt Lake City meddelte præsident David O. McKay , at ældste Benson modtog kabinetsposten med Kirkens lederes fulde billigelse og anbefaling. Ældste Benson vil fortsætte som medlem af De Tolvs Råd med orlov fra sine pligter.

Angående sine nye pligter sagde ældste Benson:

»I overensstemmelse med de principper, som har ledet mit liv, vil jeg gore mit bedste, og Gud vil være min hjælper. Jeg har en dyb og livsvarig interesse for landbrug og stor kærlighed til landbefolkningen. Det har altid været en glæde at samarbejde med dem og prøve at tjene dem gennem deres egne organisationer og andre virksomheder.«

Ved udnævnelsen af ældste Benson har præsident Eisenhower bragt en forholdsvis ung og meget dygtig funktionær ind i sit kabinet, en mand, som kender landbrugets problemer fra forste hånd.

Den nye landbrugsminister voksede op på en farm i sin fødestat Idaho. I begyndelsen af sit ægteskab drev han selv en farm. Han ventede bestemt, at han skulle blive på denne farm og opdrage sine born. Hans store lederegenskaber blev imidlertid tidlig opdaget, og han blev udset til at være lokal og national leder i forskellige landbrugsorganisationer.

Hans universitetsuddannelse bidrog til hans kvalifikationer i disse hverv.

Ældste Benson blev født den 4. august 1899, i den lille by Whitney i Idaho, hvor hans forældre var nybyggere.

Ældste Benson er oldebarn af Ezra T. Benson, som var medlem af De Tolvs Råd, og var en af de første pionerer, som kom ind i Saltsødalen med Brigham Young i 1847.

Ældste Benson blev i 1946 kaldet som præsident for de europæiske missioner med hovedkvarter i London. Han havde ansvaret for fordelingen af føde, klæder, sengetøj og andre artikler, der blev sendt for at hjælpe europæiske medlemmer af Kirken efter at krigen var endt.

Præsident David O. McKay udtalte folgende ved udnævnelsen af ældste Benson til landbrugsminister:

»Ældste Ezra Taft Benson er fremragende egnet til stillingen som landbrugsminister i den nyvalgte præsident Eisenhowers kabinet.

I hele sit liv har han været meget nært knyttet til landbruget i Vesten.

Udnævnelsen er en afgjort hæder for ham, en hæder, som han vil udfylde med ære for sig selv og for hele nationen.

Vi er lykkelige over, at et fremstående medlem af Kirken har modtaget denne stilling. Hvad retskaffenhed og erfaring angår, vil ældste Benson yde et fremragende arbejde i præsidentens kabinet.«

Uddrag fra Deseret News.

»Politiken« i København bragte den 25. november 1952 på forsiden følgende meddelelse:

Mormon-apostel som minister.

»General Eisenhower har udnævnt Ezra Benson til landbrugsminister samt guvernør Sherman Adams til særlig rådgiver. Den nye landbrugsminister er en af mormonsamfundets 12 apostle og har tidligere været formand for de amerikanske farmeres fællesråd. Han er en af de ledende personligheder i staten Utah. Det er første gang, at en repræsentant for mormonkirken får en kabinetspost.«

Ældste Benson vil være kendt af mange danske søskende, som har haft lejlighed til at se og høre ham, da han efter krigen, første gang i 1946, besøgte Danmark og talte ved møder i København og andre grene i missionen.

Apostel John A. Widtsoe død.

Ældste John A. Widtsoe.

Apostel John A. Widtsoe, medlem af De Tolvs Råd, afgik lordag den 29. november ved døden, 80 år gammel.

Ældste Widtsoes helbred havde i de sidste par måneder ikke været så godt, men han var dog stadig aktiv indtil få dage før sin død. Kort før efterårskonferencen vendte han tilbage til Salt Lake City efter for anden gang at have været udsendt af regeringen som konsulent ved et canadisk overrislings-projekt.

Ved ældste Widtsoes død har U. S. A. mistet en af sine mest elskede ledere, en mand, som havde en vidunderlig forståelse af evangeliets principper.

Ældste Widtsoe blev født den 31. januar 1872 på øen Frøya, Norge, og omvendelsen af hans moder til mormonismen er et af de mest forbavsende tilfælde i kirkens missionærhistorie. En ydmyg skomager i Norge havde sagt til enken, som havde bragt sin søns sko til reparation: »Jeg kan give Dem noget, som er mere værd end såler i Deres søns sko.«

Da skoene kom tilbage fra skomageren, fandt hun et mormonskrift stukket ned i hver af dem, og af nysgerrighed læste hun dem. På den måde begyndte en undersøgelse, som resulterede i hendes omvendelse og dåb. Hun blev døbt den 3. april 1881 i Norge, og hendes søn blev døbt i 1884, efter at de var ankommet til Logan, Utah.

Ældste Widtsoe havde arvet meget af sit ønske om at uddanne sig som pædagog fra sin forældre. Hans moder var en dannet kvinde med stor boglig og litterær dygtighed. Hun var enke efter John Widtsoe, en velrenommeret pædagog i Norge, som var død fem år, for moderen og de to sønner emigrerede til Utah. Moderen indpodede i drengene et stærkt ønske om at studere, og i juni 1891 tog John A. Widtsoe eksamen fra Brigham Young College i Logan, og indskrev sig derefter på Harvard Universitetet i Cambridge, Massachusetts, og tre år efter tog han eksamen derfra med den højeste udmærkelse, der kan gives. Efter sin eksamen fik han flere tilbud om stillinger i de østlige stater, men han foretrak at vende tilbage til Utah. Han kom ind på Utahs landbohøjskole som kemiker, og begyndte her sit store undersøgelsesarbejde indenfor dette felt. Han udgav mange pjecer om sit arbejde her.

Den 1. juni 1898 blev han i Salt Lake Tempel viet til Leah Eudora Dunford, som var barnebarn af præsident Brigham Young. Kort efter sejlede de begge til Europa, hvor han på universitetet i Göttingen, Tyskland, tog sin filosofiske doktorgrad med højeste udmærkelse i november 1899. Efter yderligere at have studeret kemi i Zürich og i London, vendte han i september 1900 tilbage til Amerika. Her blev han direktør for Utahs undersøgelsesstation og professor i kemi ved Utahs landbohøjskole. To år senere blev han præsident for landbohøjskolen og beholdt denne stilling i ni år, i hvilket tidsrum skolen voksede og udviklede sig, så den fik internationalt ry. I 1916 blev han så præsident for Utah Universitetet og stod her på sin karrières højde, da han i 1921 blev kaldet til apostel og ordineret hertil af præsident Heber J. Grant.

Hans nye kald tjente blot til at fordele hans arbejde. Hans ry som pædagog og som landbrugs-kemiker bragte ham mange hverv, og regeringen benyttede sig adskillige gange af hans dygtighed, specielt ved vandings-projekter. Han har skrevet omkring 40 videnskabelige og populære pjecer om landbruget i Utah.

Lige fra sin tidligste barndom i Logan var John A. Widtsoe aktiv i Kirkens arbejde, og ved sin død var han en af de generalautoriteter, som var bedst kendt med Kirkens lære og organisation. Han har skrevet mange bøger og skrifter om Kirken og dens lære, og han var en af redaktørerne af Improvement Era. Han har beklædt mange stillinger indenfor Kirkens organisationer, bl. a. som medlem af generalbestyrelsen for M. I. A., og var ved sin død vice-præsident for Kirkens genealogiske forening. I november 1927 blev han præsident for de europæiske missioner og holdt denne stilling, til han blev afløst i 1933. Medens han var i Europa, skrev han en serie skrifter, som blev meget brugt af missionærer over hele verden. Efter at være vendt hjem fra

Europa, virkede han i sit kald som apostel og besøgte Kirkens stave og missioner, og skrev samtidig lærebøger for præstedømmet og andre religiose boger.

Ældste Widtsoe har rejst vidt omkring i verden, både i sin egenskab af videnskabsmand og i Kirkens tjeneste. Ved hans side og som hans trofaste støtte under de fleste rejser og under hans store arbejde stod hans hustru, som selv havde en udmærket uddannelse i pædagogik og litteratur. Han overleves endvidere af sine to døtre, Anne Widtsoe Wallace og Eudora Widtsoe Durham og af seks børnebørn og et oldebarn.

Uddrag fra Deseret News.

Grenskonferencerne

i den danske mission afholdes som følger:

Frederikshavn	11. januar
Vejle	11. januar
Slagelse	18. januar
Silkeborg	18. januar
Aalborg	18. januar
Odense	25. januar
Hjorring	25. januar
København	1. februar
Fredericia	1. februar
Randers	1. februar
Skive	8. februar
Herning	8. februar
Esbjerg	15. februar
Aarhus	15. februar
Løgstor	15. februar
Kolding	22. februar
Horsens	1. marts

Har De husket at forny Deres abonnement på Stjernen?

Prisen for et helt år er kr. 8.50 i Danmark, og $ 2.00 i udlandet. I Danmark bedes beløbet venligst indbetalt på postgirokonto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

Indbinding af Stjernen 1952.

Stjernen for 1952 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som 1951 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til samme pris som sidste år, *kr. 6.50.* Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret *inden den 1. februar.* Vi lader desuden et begrænset antal eksemplarer indbinde, der kan leveres til samme pris plus den gamle abonnementspris, kr. 8.50, altså *ialt kr. 15.00 i Danmark, kr. 18.50 i udlandet,* frit tilsendt.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., postgirokonto nr. 333.38.

Bemærk: Alle penge som indsendes til Kirkens kontor, bedes sendt til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Postgirokonto nr. 333.38, og *ikke* til de enkelte organisationer. På *talonen* anføres hvad pengene er til.

Kredslærernes budskab.

En nutidsprofet.

Til alle tider har det været vanskeligt for mennesker at tro på en profet, virkelig tro på, at det har været tilfældet, at han har haft den påståede forbindelse med himlens Gud eller med himmelske sendebud. Og det er kun naturligt, at det er således, fordi disse tildragelser kun bliver en erfaring for nogle ganske få mennesker adskilt langt fra hinanden i tid og rum. — Kun nogle få profeter i Det gamle Testamentes ca. 4000 år, og kun nogle ganske få himmelske tilkendegivelser i de snart 2000 år efter Kristi himmelfart. — Og flertallet af mennesker læser disse beretninger og har ikke nogen fast overbevisning om, at de er sande, læser dem nærmest som smukke, men lidt overspændte fortællinger. Selv jøderne, som dog var pagtens folk og i hvis midte disse begivenheder skete som vi læser om i bibelen, troede ikke profeterne før længe efter at de var døde. — De levende profeter stenede de.

Er der da noget at sige til, at det er svært for mennesker nu, da himlen har været lukket i ca. 1600 år, at tro på sandheden af åbenbaringerne til Joseph Smith. — Men for os, som gennem bøn har fået

den gave at tro (L. & P. 46:14), lad os stedse holde vort vidnesbyrd levende og friskt ved bøn og ved at samle på de ting, som giver os et bevis på, at Joseph Smith virkelig var en profet. — Lad mig her anføre blot en enkelt ting. — Alle, der er forældre, kender deres børn, så de ved om de kan stole på dem eller ikke, og det har sikkert også været tilfældet med Joseph Smiths forældre. — Det jeg gerne vil fremdrage er dette, at hans forældre og søskende troede på ham, sluttede sig til ham og blev medlemmer af Kirken. — Hans fader og 2 af hans brødre står som vidner for Mormons Bog. — Dette er for mig et stærkt vidnesbyrd om, at det han fortalte var sandt.

Mormons Bog er også et vidne for profeten, idet den vidner om sig selv for hver den som læser den. Der er påstået, at den er skrevet af Joseph Smith, men den som studerer denne bog vil snart erfare, at den kan ikke være skrevet af een person, dens sprog og skriveform tilkendegiver tydeligt, at den er skrevet af flere forfattere, og om den var skrevet af een person ville han sikkert have anført begivenhederne i kronologisk orden, begyndende ved Jareds folk. — Historien om, at Joseph Smith skulle have brugt Salomon Spauldings manuskript som grundlag for Mormons Bog, er forlængst opgivet, idet dette manuskript i året 1884 blev fundet og befinder sig i universitetsbiblioteket i Oberlin, Ohio.

Var Mormons Bog en bevidst usandhed fra Joseph Smiths side, tror jeg ikke han ville have vovet at fremsætte det løfte, som vi finder ved bogens slutning (Moroni 10:4). »Og når I modtager disse ting, formaner jeg jer til at adspørge Gud den evige Fader, i Kristi navn, om disse ting ikke er sande; og dersom I beder af oprigtigt hjerte og med fast forsæt samt med tro på Kristus, da vil han åbenbare sandheden deraf for jer gennem den Helligånds kraft.«

Læs ofte i denne bog, — lad det være et af de gode nytårsforsætter. — Og må Gud velsigne alle kredslærerne og alle søskende og venner i den danske mission med et godt nytår.

Ejnar Nielsen.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

Med det nye års komme genkalder vi os det, vi har udført, og det, der er sket i det forløbne år. Til nogle mennesker kommer der en følelse af anger, nemlig til dem, der har spildt deres tid og undladt at få det bedste ud af den. Måske var der nogle søskende, der trængte til et venligt ord eller en hjælpende hånd, men vi havde altfor travlt eller bekymrede os for meget om vore egne sager til at yde dem hjælp. Sorg eller ulykke har måske banket på din næstes dør, men på det tidspunkt, hvor han trængte mest til din hjælp, svigtede du ham.

Til andre, som ser tilbage på den måde, de har brugt deres tid eller

talenter på, kommer der en følelse af tilfredshed på grund af et veludfort arbejde. Til dem havde hver af de forløbne dage en masse lejligheder og privilegier til at gøre godt mod dem, de kom i berøring med. At troste de sørgende — at give en hjælpende hånd til de nedslåede — at lære dem, som havde mistet troen og modet, en bedre måde at leve videre på — at bringe solskin ind til dem, som har glemt værdien af et smil.

Det er de venskaber, vi har stiftet, den lykke, vi har bidraget til, den glæde, vi har givet andre eller den sorg, vi har mildnet, og den kærlighed, vi har, som er de virkelige rigdomme. Uden disse kan et menneske eje en stor materiel formue og dog i virkeligheden være meget fattig. Intet menneske kan, ved at tælle sine materielle goder, sige, hvor rig eller hvor fattig han i virkeligheden er. Et menneske er rigt eller fattigt efter hvad han er, ikke efter hvad han har. Ingen investering giver større udbytte end venskab.

Vi, som er så priviligerede, at vi er medlemmer af denne vidunderlige Kirke — Kristi Kirke — og følger vor Frelsers lærdomme kan i sandhed være rige. Den lærer os, hvorledes vi skal opnå virkelig glæde her på jorden, en glæde, som også vil strække sig ind i evigheden.

I nogle få enkle ord, udtalt af Herren, ligger nøglen til en bedre måde at leve på. Det vil bringe glæde til alle, hvis de vil følge denne formaning: Elsk Herren din Gud af hele dit hjerte og din næste som dig selv.

Hvis vi i det forlobne år har mistet vor folelse af værdierne, har vi nu et nyt år foran os, fyldt med lejligheder til at udtrykke vor kærlighed og vort venskab, som har så stor betydning. Hvis vi er virkelig rige på åndens gaver, vil vi dele disse gaver med dem, vi moder. Livet vil blive smukt på grund af de venner, vi skaber os, og de ting, vi yder. Glæden vil komme til den, som giver og yder noget. Det kan måske synes at være en lille ting, men måske var det netop den lille kærlige handling, som var nødvendig til at styrke en andens tro og give ham mod til at fortsætte.

Husk på vor Frelsers ord, da han sagde: Alt hvad I gør mod en af disse mine små, det har I gjort mod mig.

Må fred være i jeres hjerter og i jeres hjem, og når et år atter nærmer sig sin slutning, må I da nyde den fred og den tilfredsstillelse, der kommer til dem, som kan sige: Jeg har brugt min tid godt, jeg har ikke mistet nogle af mine venner, men jeg har vundet flere.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Ungdomsforeningen.

Man kan være meget opmærksom på Guds omhyggelige omsorg og den fred, han kan bringe i et menneskes hjerte, men der er en skæbnesvanger tendens i den menneskelige natur til at glemme Gud, når krisen er ovre.

En af mine venner, en gammel sømandspræst, fortæller om et fryg-

teligt uvejr for et par år siden; en så stærk storm, at selv gamle sofolk var bange. Da det hele var overstået, sagde en gammel vejrbidt somand: »Herr pastor, De kan tro, jeg bad under det uvejr. Jeg er ikke nogen from mand, men jeg bad inderligt denne gang.«

»Hvad sagde du i din bon?« spurgte præsten.

»Åh,« svarede sømanden, »jeg sagde, Herre, du ved, at jeg ikke har bedt dig om noget i femten år, og hvis du vil redde mig levende ud af denne storm, skal jeg ikke plage dig igen i de næste femten år!«

Denne sømand er ikke den eneste, der er sådan. Vi vil komme til at behove åndelig hjælp i de dage, der ligger foran os, så hvis du har bedt hver dag, så fortsæt med det; hvis du har læst i din bibel, så gør det stadig; hvis du, ligesom mange andre familier, har holdt familiebon, så gor det til en fast skik i dit hjem. —

Når vi nu går ind i et nyt år, vil vi i hovedbestyrelsen gerne sige en hjertelig tak til alle, der har hjulpet med til at fremme ungdomsforeningens arbejde her i den danske mission i det forløbne år. Vi vil også gerne takke alle sekretærerne, fordi de har sendt deres rapporter ind i rette tid, således at vi i det forløbne år har været i stand til at sende en månedlig rapport over arbejdet her i den danske mission til generalbestyrelsen i Salt Lake City.

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Nadververs for januar-februar 1953:

Vor kære fader, når vi nyder
på denne dag dit måltid her,
velsignelse du os da yder,
og hør os, når vi ydmygt be'r.

Ved begyndelsen af hvert år er det skik i missionen, at sondagsskolen får nye lektiehefter for det kommende år.

For 1953 har vi flere udmærkede lektiekursus, som netop er blevet oversat. Vi vil gerne indtrængende opfordre alle medlemmer af sondagsskolen i den danske mission til at bestille lektiehefterne hos sondagsskolens bestyrelser, da det er fra disse lektiehefter, vi lærer mange af evangeliets principper:

For det kommende år har vi folgende lektiehefter:

1. klasse...... Sondagsskolelektier for de små borneklasser.
2. klasse...... Hvad det betyder at være en sidste dages hellig.
3. klasse...... Skriftens hellige mænd.
4. klasse...... Livet i det fordums Amerika.
5. klasse...... Vejen til fuldkommenhed.

Sorg for at bestille lektierne i god tid, så De får en god begyndelse på det nye år.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

Vi hilser Dem med det gammelkendte »Glædeligt nytår!«

Når man tænker på de ydmyge Primary-arbejdere ude over verden og det vidunderlige arbejde, de yder for at forbedre menneskeheden, kan ord næppe udtrykke den taknemmelighed, vi alle føler.

Det er godt at stå overfor et nyt år fyldt med håb, tro, nye anledninger til at tjene andre og den følelse af sikkerhed, som kommer af et fast, urokkeligt vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium.

Det er godt at erindre, at vort liv er blevet beriget med de erfaringer og det samarbejde, som vi som medlemmer af denne store Primary organisation nyder.

Lad os være taknemmelige for det forløbne års velsignelser. Lad os i det nye års gode forsætter indbefatte to, som er meget vigtige:

For det første, at forny vor beslutning om at elske Herren ved at holde hans befalinger; for det andet, at være mere flittige til at lære børnene tro på Gud.

Må vor himmelske fader velsigne hver eneste Primary-arbejder i det nye år.

Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Fra Genealogisk forening i København har vi modtaget følgende:

Hvad er sparekonto?

Ved De, at vi indenfor Genealogisk forening i mange år har haft en sparekonto, hvorpå De kan indsætte små eller store beløb, som *kun* kommer Dem selv tilgode den dag, De vil samle Deres slægtsregister og måske skal bruge penge dertil? Disse penge går ikke i den fælles kasse, hvoraf vi hjælper de søskende, som kan have svært ved selv at klare hele bekostningen til udforskning af deres slægt.

Denne sparekonto har vi nu indenfor Genealogisk forening besluttet at udvide, så De eventuelt også kan bruge den som en slags sparekasse for at samle penge sammen til den dag, hvor templet i Bern står parat til at modtage os.

For selv om det er Kirken i Amerika, der lader templet bygge, så bliver det jo på egen regning, at udgifter til rejse, tempeldragt, ophold i Bern o. s. v. skal afholdes.

Tænk derfor over det! Begynd i tide — enten i en bank eller på sparekontoen i Genealogisk forening — at forberede den fond, De vil få brug for, den dag templet er en realitet.

Genealogisk forening.

Hovedbestyrelsen har taget den gode tanke op til nærmere overvejelse.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdag:

København: Søster Nielsine Jorgine Christensen fylder 70 år den 4. januar. Søster Christensen blev døbt den 4. marts 1948, og er trofast og aktiv i Kirken. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

U. S. A.: Forlovelse er indgået mellem tidligere missionspræsident Edward H. Sorensens datter, Valeen Sorensen, Salt Lake City, og tidligere rådgiver i den danske missions præsidentskab, Richard C. Jensen, Idaho. Stjernen ønsker det unge par hjertelig til lykke! Brylluppet vil finde sted den 12. februar.

Bemærk! Manuskriptet til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

Fra missionsmarken

Aalborg: Aalborg grens sangkor afholdt lørdag den 8. november 1952 en fest for korets medlemmer med pårørende.

Festen begyndte kl. 18,30 med en middag bestående af gullasch og æblekage. Efter middagen blev et underholdende program udført af missionærer og lokale søskende og venner.

Senere blev der serveret citronvand med hjemmebagt kage, og der blev leget forskellige selskabslege.

Da festen sluttede kl. 22,30, var alle de tilstedeværende enige om, at det havde været en dejlig og underholdende aften.

Tilstede ca. 50 personer.

B. W.

DÅB

AARHUS:

19. oktober 1952:

Marie Jensine Menke, døbt af ældste Calvin Andersen, håndspålæggelse af ældste Harold Petersen.

2. november:

Annalise Jensen Sørensen, døbt af ældste Elmer Oliverson, håndspålæggelse af ældste Jarvis Anderson.

Verner Palle Sørensen, døbt af ældste Jarvis Anderson, håndspålæggelse af ældste Elmer Oliverson.

RANDERS:

19. oktober:

Elo Eriksen, døbt af ældste Stanley Gudmundsen, håndspålæggelse af ældste Rolynn D. Hansen.

Betty Damgaard Sørensen, døbt af ældste Jens Peder Damgaard Sørensen, håndspålæggelse af samme.

FREDERICIA:

1. november:

Uffe Træden døbt af ældste Vernon Hansen, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

København: 2. november 1952: Svend Aage Brendstrup og Martha Christa Dietz Brendstrups datter, Ellen Merete Brendstrup, velsignet af missionspræsident Mark Junius Sørensen.

Helge Sigurd Holm Nielsen og Birthe Elise Nielsens søn, Per Holm Nielsen, velsignet af ældste William M. Hansen.

Leo Henry Malthby Christensen og Margrethe Rasmussen Christensens datter, May-Britt Malthby Christensen, velsignet af ældste William M. Hansen.

Ordinationer:

Esbjerg: 19. oktober 1952: Leo Andreas Mortensen ordineret til diakon af ældste Johannes A. Sørensen.

Randers: 19. oktober 1952: Jens Peder Damgaard Sørensen ordineret til ældste af ældste Ejnar Nielsen.

Silkeborg: 2. november 1952: Jens Sønderhede Larsen ordineret til præst af ældste Aage Pedersen.

Knud Rasmussen ordineret til diakon af præst Ivan S. Jensen.

København: 2. november 1952: Jørgen Jensen ordineret til ældste af ældste William M. Hansen.

Kurt Jensen ordineret til præst af ældste Bent A. Jensen.

Helge Andersson ordineret til lærer af ældste Knud Hentzen.

Flemming Andersson ordineret til diakon af ældste Howard E. Otteson.

Poul Kragh ordineret til diakon af ældste William M. Hansen.

Felix Jensen ordineret til diakon af ældste Bent A. Jensen.

9. november: Herbert Mogens Christophersen ordineret til diakon af ældste Bent A. Jensen.

Tom Norup Nielsen ordineret til diakon af ældste Knud Hentzen.

Dødsfald:

København distrikt: Broder John Frederik Reese, Rønne, Bornholm, er afgået ved døden, 84 år gammel. Æret være broder Reeses minde!

Emigrationer:

København: Jens Giovanni Vohlert Nielsen er den 18. oktober 1952 emigreret til Salt Lake City, Utah.

Missionærankomster:

Den 19. november 1952 ankom søster Elsa Hansen fra Pocatello, Idaho, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

I *København* er kaldet to lokalmissionærer: Den 7. november søster Henny Holmegaard, sekretær i Primary hovedbestyrelse, og den 24. november broder Aage Kermit Larsen, leder af søndagsskolens bornekor.

Henny Holmegaard

Aage Kermit Larsen

Missionærforflyttelser:

21. november: Ellen S. O'Brien fra København til Aalborg.
Marilyn Wills fra Aalborg til Esbjerg.
24. november: Reed Shepherd fra Aalborg til Esbjerg.
Calvin Andersen fra Silkeborg til Aalborg.
Jerry L. Jorgensen fra Aarhus til Silkeborg.
Neil Christensen fra Aarhus til Esbjerg.
4. december: Rolynn D. Hansen fra Randers til København.
Vernon Hansen fra København til Randers.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

17. november: Gerald C. Webb efter sidst at have arbejdet i Aarhus.
Keith S. Hone efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.
Stant S. Johnson efter sidst at have arbejdet i Aarhus.
Hyrum Mervyn James efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.
William E. Lund efter sidst at have arbejdet i Odense.
Keith N. Johnson efter sidst at have arbejdet i Odense.
Thad G. Kirkham efter sidst at have arbejdet i Aarhus.
28. november: Dennis M. Carlsen efter sidst at have arbejdet i Aalborg.
Keith A. Pedersen efter sidst at have arbejdet i Aalborg.
6. december: James O. Mason efter sidst at have arbejdet i København.